

JULI 1969

De wraak van 'The Boss' las ik enkele dagen geleden ergens op de sportpagina's bij de start van de Tour. Met alle respect voor Lance Armstrong, bijzonder knap dat de zevenvoudige tourwinnaar op zijn zevenendertigste nog meedraait in het wielercircus en samen met ploegmaat de oppermachtige Contador, maar wraak? Onze nationale trots(?) Tom Boonen heeft ondertussen de tour al roemloos verlaten, als zelfs Lefevre zich luidop afvraagt hoelang zijn g(h)oudh(g)aantje nog zal koersen, tja. Veertig jaar geleden, toen kon je terecht het woord wraak in de mond nemen. We hadden het vorige maand over Merckx die na al dan niet vermeend dopinggebruik uit de Giro gezet werd en na enig gepalaver toch in Frankrijk kon starten. Het werd een ware triomftocht, blijkbaar hadden de gebeurtenissen in de Giro Eddy uitermate gemotiveerd. Tijdens de beklimming van de Tourmalet rijdt hij de concurrentie in de vernieling. Poulidor, Pingeon, Gimondi en Janssen kunnen niet meer volgen en Merckx komt met acht minuten voorsprong aan na een solovlucht van 140 km. Op 20 juli is hij dertig jaar na Sylvère Maes de eerste Belgische tourwinnaar en pakt niet alleen de eindzege (met bijna 18 minuten op Pingeon), maar met zes ritoverwinningen ook het punten-, het bergklassement en uiteraard het ploegenklassement. Eddy zou voortaan als de kannibaal door het leven gaan en de term Merckxisme was niet uit de lucht. Zowat de halve wereldbol was even later, uitgerekend in de vroege morgen, even voor vier uur, op onze nationale feestdag getuige van de eerste stappen van een mens op de maan. Het ontlokte astronaut Neil Armstrong, commandant van Apollo 11, de gevleugelde woorden: "That's one small step for a man, one giant leap for mankind". Een andere Amerikaanse hero zette ons meteen terug met beide voetjes op de grond met **'In the Ghetto'**. Een verhaal over de uitzichtloze situatie van de jeugd in de troosteloze getto's van de grootstad. Het ontroerende epos wordt doorleefd vertolkt door **Elvis Presley**, die enige pathetiek niet schuwt met aanzwellende tempowisselingen. Dit nummer van Mac Davis, stamt uit de legendarische 'Memphis sessies' en vormde de inleiding van de artistieke wedergeboorte van Presley, na zijn comeback in '68. Ook de flipzijde 'Any Day Now' (Bacharach & David) toonde een zanger in topvorm. Later volgden nog memorabel singlewerk als 'Suspicious Minds' en het magistrale 'Kentucky Rain'. Deze parels werden met een muzikaal team ingeblikt in de American Studios in Memphis. Dezelfde stad waar Elvis midden de jaren vijftig geschiedenis schreef met zijn initiële werk voor Sun. Ook de bijdrage van het meidenkoortje The Sweet Inspirations, die inderdaad voor inspirerende momenten zorgen, mag niet onderschat worden bij deze terugkeer. Het meest besproken nummer dat onze brave parochiezielen in die mooie zomermaand wat onrustig maakte was ongetwijfeld **'Je t'aime... moi non plus'**. Een beetje het verhaal van de schone en het beest. De getalenteerde Franse componist, dichter, en regisseur en bovenal prominent connaisseur/collectionneur van vrouwelijk schoon **Serge Gainsbourg** had dit nummer oorspronkelijk ogenomen met actrice Brigitte Bardot. Blijkbaar vond zelfs wulpse B.B die expliciete orale erotische passage uit de soundtrack voor de film met dezelfde titel iets te gewaagd. Het gehijg en gesteun dat onze rooie oortjes streelde komt uit het fraaie spraakorgaan van **Jane Birkin**. De

Britse actrice was in '69 Gainsbourgs muze en toekomstige vriendin en is enkele jaren later ook lijfelijk in de film te bewonderen. Op de slepende langoureuze klanken van een Hammondorgel schurkte 'le beau Serge' zich in de studio wel erg dicht aan tegen zijn ravissante geliefde. Het gevolg is bekend, in hun kruis getaste (?) autoriteiten en moraalridders van verschillende landen hanteerden kwistig de censuur. Geen betere reclame in de muziekwereld dan controversie, 'Je t'aime' werd als een komeet naar de top van de hitparade gekatapulteerd. Niet echt verwonderlijk met zo'n plakker op de jukebox, daar kon je op de schaars verlichte dansvloer nog eens iets mee aanvangen, bij voorkeur met 'een aardig meisje van den buiten', zoals die dekselse Dex destijds kweelde. Zo werd die mooie zomer toch nog iets leuker en beleefden we als we even uitgeslowd waren. Onvergetelijke mooie momenten op **Creedence's 'Bad Moon Rising'**. of de hitsige ritmiek, die baslijnen, van **'Let Me' van Paul Revere and The Raiders'**.

Cis Van Looy

1
The Ballad Of John And Yoko
The Beatles

2
Het Kan Niet Zijn
Will Tura

3
Fiesta
Marva

4
Bad Moon Rising
Creedence Clearwater Revival

5
Love Me Tonight
Tom Jones

6
Oh Happy Day
The Edwin Hawkins Singers

7
Je T'aime... Moi Non Plus
Jane Birkin & Serge Gainsbourg

8
In The Ghetto
Elvis Presley

9

Aardig Meisje Van Den Buiten
Marc Dex

10

Israelites
Desmond Dekker

11

Hinter Den Kulissen Von Paris
Mireille Mathieu

12

Liedje Voor Mary-Ann
Norbert

13

Big Bamboo
The Merryman

14

Harlem Shuffle
Bob And Earl

15

Tomorrow Tomorrow
The Bee Gees

16

Let Me
Paul Revere And The Raiders

17

Mendocino
Sir Douglaq Quintet

18

Big Ship
Cliff Richard

19

Incredible George
The Pebbles

20

Heater Honey
Tommy Roe